

IV.

DE KEMENADE.

— Lang genoeg laat de kasteleines op zich wachten, riep de Jenaër vrij ongeduldig.

— Roem liever uw goed geluk, dat u de Kemenade ontsluit, voegde ik hem toe: driemalen reeds bezocht ik de *Wartburg*, en telkens vond ik het vrouwenverblijf gesloten. Geheel de inrigting van een Kemenade is mij vreemd.

— Die verschilde ook nog al naar de bijzondere bestemming, zei de *Medicinalrath*.

— Bestemming? 't Was toch altijd het vrouwenverblijf?

— Niet altijd. Bij en aan het *Palas* had men op de burgen in den regel eenige kamers, die alle *Kemenaden* (*Kemnate*, *Caminata*, *Camphnatum*) genoemd werden. Soms waren ze nog prachtiger dan het *Palas* zelf, met tapijten versierd, met sofas of *spannbette*, slaappleatsen of *bettställe*, en kostbare vloersteen.

En niet alleen bij het *Palas*, maar schier in elk gedeelte der burg waren Kemenaden. 't Waren slaapkamers, woonkamers voor enkele personen, vrouwenvertrekken of voorraadkamers en bewaarplaatsen, zeer dikwijls slaapkamer van het ridderlijke echtpaar. Soms waren ze gewelfd, en het gewelf met fraaije sluitsteen versierd. De deuren werden met sterke ijzeren grendels gesloten, en hadden klopringen aan de buitenzijde. De wanden waren of beschilderd of